

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 07 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 93 5548471
Fax: 93 5549786
A/e: contencios7.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320208002144

Procediment abreujat 100/2020 C

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Abreujat)

Entitat bancària: **Banc de Santander**

Per a ingressos en caixa, concepte:

Pagaments per transferència bancària: IBAN

Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 07 de Barcelona

Concepte:

Part recurrent/sol·licitant/executant: SERMY R-2, S.L.

Procurador/a:

Advocat/ada:

Part demandada/executada: AJUNTAMENT DE

MOLINS DE REI

Procurador/a:

Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 62/2022

Magistrat: Montserrat Raga Marimon

Barcelona, 23 de febrer de 2022

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contenciós administratiu contra la desestimació per silenci de la reclamació presentada per la part actora el dia 23 de juliol del 2019 pels danys soferts durant la celebració de l'acte del Correoc a les festes de la primavera de la localitat el dia 18 de maig del 2019. I després d'al·legar els fets i fonaments que va tenir per adients va fer la pètica que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Acomplerta la tramitació prevista a l'article 78 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa

Segon.- La quantia del present procediment és de 1,910,80 euros.

Raonaments jurídics

Primer.- Legislació, jurisprudència i prova dels fets

L'article 81.1 Llei 26/2010, del 3 d'agost estableix "1. Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ésser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei." La legislació bàsica la constitueix la llei 39/2010, de l'1 d'octubre.

La sentència dictada per la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 2006 "Una nutrida jurisprudencia definido los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

- a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.
- c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.
- d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.
- e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de 21 de juliol de 2006 que” La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 29 de mayo de 1991 , se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valiables, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado pretium doloris, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados”.

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produeixin en les seves instal.lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998 o de 27 de juny de 2003 o del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de juny de 2001.

Així, en el cas que ens ocupa, i tenint en compte els paràmetres ja fixats per declarar o no responsabilitat, hem d'anar a la prova practica, i atendre al sistema de distribució de càrrega de la mateixa.

Afegir que la matèria de la responsabilitat patrimonial gaudia d'un criteri jurisprudència consolidat com es pot veure en la STS de 12 de juny del 2008

Codi Segur de Verificació

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://eiccat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per Raga Marimon. Montserrat.

Data i hora 23/02/2022 10:57

consistent en entendre que l'Administració, sobretot les entitats locals, era responsable de qualsevol eventualitat que es pogués vincular, directament o indirectament amb el servei públic. No obstant, va començar a produir-se un canvi en aquesta posició jurisprudencial que comença amb la STS de 22 de març del 2011 i la STS de 22 de febrer del 2017 parla de la manca de funcionament anormal dels serveis públics, dient que aquest és el primer i fonamental pressupost de la responsabilitat patrimonial exigida. Ara bé, aquest criteri s'ha de veure matisat per l'aplicació del principi de facilitat probatòria que com veurem, en el cas que ens ocupa, esdevé rellevant.

En el cas que ens ocupa no és un fet controvertit que el dia 18 de maig del 2019 es va realitzar un correfoc a la localitat de Vilanova i la Geltrú, activitat de risc que obliga a l'entitat organitzadora prendre totes les mesures necessàries per evitar que es causin danys. Era càrrega de l'Administració provar que se van adoptar aquestes mesures i no hi ha fet. Aporta unes fotocòpies dels cartells anunciant la realització de l'acte i un informe tècnic en què es diu que es van facilitar als comerciants i ciutadans, si bé manifesta que en el carrer en què està el comerç de l'actora no es va fer ni d'acord amb les manifestacions d'un responsable es va fer l'entrega en mà a cada comerç. No obstant, no es pot entendre acreditada la comunicació de l'acte ja que es desconeix la identificació de la persona que va fer aquestes entregues, el dia i l'hora en què es va fer, sent càrrega de l'Administració acreditar-ho.

La part demandada posa en dubte que els danys que es van produir en els vidres del comerç de l'actor fossin pel correfoc. No obstant, i fent aplicació de la prova per indicis resulta altament lògic i evident que tenen aquesta relació causal. Per la proximitat en els fets i per la pericial aportada per la part actora concloent que els danys en els vidres provenen de productes pirotècnics.

Per tant, procedeix l'estimació de la demanda en l'import reclamat.

Segon .- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, imposable les costes processals a la part demandada en l'import de 200 euros seguint els criteris interpretatius en matèria de costes aprovats per acord de la junta de jutges de 17 de novembre del 2016.

Decisió

ESTIMO el recurs contenciós administratiu presentat per la representació processal de l'empresa Srry R- a SL. Contra la desestimació per silenci de la reclamació presentada per la part actora el dia 23 de juliol del 2019 pels danys soferts durant la celebració de l'acte del Correoc a les festes de la primavera de la localitat el dia 18 de maig del 2019 el qual revoco i condemno a l'Administració a l'abonament de 1.910,80 euros a la part actora més els interessos legals des de la data de la reclamació judicial fins al seu pagament.

Imposo les costes processals a la part demandada en la quantia de 200 euros.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu-los saber que contra la mateixa no hi poden interposar cap recurs d'acord amb l'article 81.1.a) de la Llei 29/98, sense perjudici de ser susceptible de recurs de cassació si es donen els requisits previstos als articles 86 i ss de la Llei 29/98.

Així ho acordo i ho signo.

PUBLICACIÓ.- La magistrada d'aquest jutjat ha dictat aquesta sentència i s'ha publicat en el dia d'avui, i en dono fe la lletrada de l'Administració de justícia.

Codi Segur de Verificació:

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per Raga Marimon, Montserrat.

Data i hora 23/02/2022 10:57

